

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A megrepedt ritmus fémes nyögése**

1. A megrepedt ritmus fémes nyögése

Pedál-János

A feszültségmérő sárga villanása nem maradt észrevétlen. Végigsöpört a sorokon a fojtott bosszankodás, mint valami láthatatlan áramütés. A szomszédos gépek üteme is megingott egy pillanatra, mielőtt a tapasztalt kezek azonnal korrigálták volna a hibát. Nem tehették meg, hogy elengedjék a ritmust, hiszen a rendszert ez tartotta életben. De a csarnok levegője sűrűbb lett a lappangó ingerültségtől, a tudattalanul összeszorított fogaktól.

Alinda azonban nem tágított. A lábaiban égő izomfájdalmat mintha a düh táplálta volna, minden lecsapás a vasma egy újabb provokáció volt a láthatatlan gépezet, a nagymama és a saját sorsa ellen. A szíve vadul dobogott, a homlokáról patakokban folyt az izzadság, de a szeme előtt csak a lüktető, sárga fény járt, ami az ő akaratát jelezte ki, még ha csak egy pillanatra is.

A nagymama, aki már annyi hasonló felvillanást látott a hosszú évtizedek alatt, a legrosszabbra készült. A kezével tovább simogatta a fém markolatot, mintha azzal próbálná csillapítani a gép és az unokája háborgását. A szája néma fohászt mormolt, egy régi, elfeledett imát, amit még a nagyszüleitől hallott, a békéről és a megértésről, ami a falak között már régóta idegen hangzás volt.

Messzebből, a csarnok magasban elhelyezett megfigyelőpontjairól az őrszemek mozdulatlan, vörös lencsái továbbra is csak adatsorokat pásztáztak. Egy apró ingadozás a szektor energiatermelésében, egy pillanatnyi hatékonyságvesztés. Számukra ez csupán egy technikai anomália volt, amit a rendszer azonnal korrigált. A mögötte rejlő emberi dráma, a lángoló düh és a csendes kétségbeesés sosem érte el a hideg fémdobozokat.

A hajtókarok újra kiegyenlített ritmusban mozogtak, a feszültségmérő stabil zöldre váltott, de a levegőben maradt a felgyülemlett energia, ami feszültségként ott vibrált a pedálosok között. A kolónia életét átható monotonitás, a csövekből érkező édes massa íze, a 3 szakaszra osztott napirend mind-mind azt súgta, hogy a düh is, a félelem is csak múló pillanat, egy rövid zavar a végtelen, energia termelésre kalibrált rendben.